

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscryja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRENUMERATA.

NA GAZETĘ LWOWSKĄ z DODATKIEM dziennym i tygodniowym i z ROZMAITOŚCIAMI wynosi:

Na drugi kwartał 1857 od 1go kwietnia do ostatniego czerwca:

na miejscu : : : : 3 złr. 45 kr.
z poczta : : : : 4 złr. 30 kr.

Należytość (franco) odbiera Kantor Gazety Lwowskiej, ulica Niższa Ormiańska Nr. 347.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austriacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Włochy. — Niemce. — Księztwa Naddunajskie. — Wyspy Jońskie. — Turcya. — Azya. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Sprawy krajowe.

(Łaski publiczności.)

Lwów, 19. marca. Z balu urządzonego w Sokalu na rzecz lwowskich ochronek małych dzieci, zostających pod opieką Jej Excelencyi JW. hrabiny Gołuchowskiej zebrano po odtrąceniu wydatków 29 złr. m. k. i kwotę tę nadesłał już przelozony c. k. urzędu powiatowego w Sokalu na miejsce przeznaczenia.

Dyrekcya tych zakładów uważa za miły obowiązek wyrazić za uzyskany tym sposobem zasitek funduszu wszystkim uczestnikom balu najszczerze podziękowanie.

(Mianowanie. — Audyencye u dworu. — Rewizya taryfy celnej z Turcya.)

Wiedeń, 17. marca. Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższym postanowieniem z 13. marca r. b. mianować najłaskawiej radcę sądu krajowego w Krakowie, Franciszka Strzechowskiego, radcą tamtejszego wyższego sądu krajowego.

Dnia wczorajszego było po powrocie Ich Mości Cesarstwa z Lombardo-weneckiego królestwa po raz pierwszy wielkie posłuchanie u dworu. Z dyplomatów mieli zaszczyt otrzymać osobną audyencyę u Jego Mości Cesarza: Ich Excelencye c. k. ambasador, baron Köller, duński poseł przy sejmie związkowym baron Bülow, nowomianowany meklenburgski rezydent ministerjalny pan Bülow, nowomianowany kr. hiszpański ambasador Don Bermudez de Castro i odwołany król. hiszpański ambasador de la Torre Ayllou.

Ponieważ rząd turecki dla zmian, jakie zaszły w cenach towarów, zażądał rewizyi austriacko-tureckiej taryfy celnej, przedłożyło wysokie ministerjum handlu izbom handlowym i przemysłowym następujące kwestye do rozwiązania: 1) Wymienić znaczniejsze artykuły, wywożone do Turcya i z tamąd sprowadzane do Austrii; 2) jak dalece i przy których artykułach możnaby zamiast stałej taryfy pozostawić ocenę podług wartości, a 3) czem można zagwarantować rzetelność faktury?

Hiszpania.

(Depesza z 11. marca.)

Depesza z **Madrytu** z 11. marca donosi: „Jutro rozpocznie się w sądzie wojennym proces generała Prim. — Mówią, że generał Józef Concha obejmie komendę nad ekspedycyą meksykańską.“

Anglia.

(Sprawy w izbach. — Mianowanie komendantów i pełnomocników do Chin.)

Londyn, 14. marca. Na wczorajszym posiedzeniu Izby niższej odpowiedział kanclerz skarbu na wniesioną interpelacyę, że przy negocyacji względem traktatu w sprawie cła na Zundzie nie miano zamiaru przywrócić szóstej części cła przywozowego, zwłaszcza że układy teraz zawarte wszystkim wchodzącym w to stronom są dogodne.

Lord Palmerston odpowiedział na jedną interpelacyę zapewnieniem, że rząd angielski nie myśli wcale o zrzeczeniu się protektoratu nad Persyą, jeśliby i inne narody protektorat ten uchwalily.

Panu Layardowi zapewnił minister, że warunki traktatu zawartego z Persyą w Paryżu są nierównie pomyślniejsze od tych, jakie były przedmiotem negocyacji w Konstantynopolu.

P. Labouchere oznajmił Izbie, że według najnowszych doniesień z Chin przywrócono znów spokój w tamtejszych prowincjach północnych.

Izba zajmowała się następnie propozycyą, która przedłożona być ma Jej Mości Królowej, by prezydentowi złożono dowód życzliwości królewskiej. Izba postanowiła wotować dlań pensyę 4000 ft. szterlingów.

Na wczorajszym posiedzeniu Izby wyższej złożył lord Clarendon oświadczenia względem traktatu z Persyą.

W Guildhall odbył się wczoraj wieczór metyng pod prezydencyą lord-majora. Zaproponowano wielu kandydatów, z których prócz lorda J. Russell i mr. John Mastermana żaden niema wielkiej wziętości. Przyjęto rezolucyę względem przedłożenia rządowi wotum zaufania i odrzucno poprawkę dążącą do osłabienia tego wotum. Zdania były bardzo podzielone.

Według dziennika *Globe* odjedzie generał-major Ashburnham w charakterze generał-leitnanta, jako naczelny wódz do Hongkong. Pierwszą brygadą piechoty będzie tam dowodzić generał-major Sir Rob. Garret (teraz w Gibraltarze), drugą generał-major Straubenzee (teraz w Dublinie).

Lord Elgin przyjął urząd pełnomocnika przy dworze Pekin-skim i odjedzie po należytem wyrozumieniu całej sprawy i woli rządu. Tak donosi *Times* i pochwała zupełnie wybór, gdyż wielkie są jego zasługi. Lord Elgin, będąc namiestnikiem w Kanadzie, jeden umiał przywiązać tę kolonię mocniej do macierzystego kraju; jemu też zawdzięcza się, że między Stanami Zjednoczonymi i Ameryką angielską stanął traktat wzajemności; i w samej rzeczy okrywały go przynajmniej dotychczas wszystkie strony pochwałą. Lord Elgin miał tylko wielbicieli, a żadnych nieprzyjaciół i mało kto mu zawdzięczał. Instrukcyę jego, sądzi *Times*, można będzie krótko i zwięźle ułożyć. Gdy Cesarz chiński nie mógł w żaden sposób dotychczas w obec swych poddanych czynić zadość traktatom dawniejszym, więc potrzeba żądać, ażeby Europejczykom podano środki, by z publicznymi władzami i mieszkańcami łatwiej mogli wchodzić w związki. Żądania te przedłożymy w interesie wszystkich narodów, równie jak w interesie samych Chińczyków. A że im pozwolono zwiedzać kolonie angielskie i wydobywać pokłady złota, więc nie ma nic szlachetniejszego, jak żądać od Chin tego samego. Jednakże to jedno należy wziąć dobrze na uwagę, że wtedy będzie interesem, a nawet świętym obowiązkiem Anglii wprowadzać do Chin także inne fabrykaty, zamiast znieawidzonego opium. Gdy naczelny dowódzca, generał Pennefather, który się odznaczył w Krymie, wyda swoje rozkazy i będzie gotów popierać sprawę, wtedy lord Elgin będzie mógł upraszać Cesarza o spokojne zatwierdzenie nieporozumień, a w obec terażniejszych rozruchów w Chinach nie można się w tej sferze obawiać wielkiego oporu.

Francya.

(Wiadomości bieżące. — Urodziny następcy tronu. — Pawilon nowej targowicy. — Książę Danilo. — Upominek Sultana. — Drobną moneta. — Pomoc Hiszpanom. — Urzędnicy pruscy z traktatem w Persyi. — Posiedzenie rady państwa. — Podatek od papierów publicznych. — Książę Danilo u dworu za pośrednictwem ambasadora tureckiego. — Cesarz rosyjski spodziewany. — Wiadomości bieżące.)

Paryż, 12. marca. Na dniu 16. b. m. ogłosił *Monitor*, jak słychać, na cześć urodzin Cesarzewicza długą listę awansów w korpusie oficerów, jakoteż nominacye w legii honorowej i nadanie 1200 medalów honorowych. Wszystkie szkoły będą mieć przy tej sposobności trzydniowe ferye.

Wczoraj zwiedzał Cesarz pawilony targowicy. Dwa olbrzymie gmachy o pięciu piątrach, które kazał zbudować na bulwarze Mazas, są już tak dalece ukończone, że mogą być niezwłocznie zajęte.

Wczoraj był świetny wieczór u hrabi Walewskiego. Pomiedzy zaproszonymi gośćmi odznaczał się najbardziej książe Daniło. — Dotychczas, prócz jednej audyencyi u ministra spraw zagranicznych, nie był książe Daniło u żadnego z dyplomatów tutejszych, i nie miał nawet posłuchania u Cesarza, chociaż upraszał o to.

Marszałek Randon bawi tu u jednego z swych przyjaciół i był przedwczoraj na obiedzie u księcia Hieronima. — Pan Gourdon otrzymał od Sultana za dzieło swoje: „Le Congrès de Paris“ przepyszny pierścień o 42 brylantach.

Dogadzając życzeniom izb handlowych wystął rząd znaczne transporta monety zdawkowej i miedzianej do Lugdunu, Lille, Rouen, Metz i Strasburga.

Francya miała ofiarować rządowi hiszpańskiemu pośrednictwo swoje w sprawie z Meksykiem a zarazem wysłać kilka okrętów wojennych na obserwację do Vera Kruz.

Depesza z **Marsylii** z dnia dzisiejszego donosi: „Zadnych dowozów zboża, ceny spadają. Nerimnon Khan i Mirza-Ebol Khan, którzy wiozą podpisany w Paryżu traktat angielsko-perski, odjechali ztąd dnia dzisiejszego do Konstantynopola.“

Paryż, 14. marca. *Monitor* donosi pod dniem wczorajszym: „Rada państwa miała dziś trzecie posiedzenie pod prezydencją Cesarza. Uchwalono, ażeby ustawa względem akcyi i obligacyi towarzystw zawierała następujące zasady: Postanowiona ustawą z 5go czerwca 1850 taxa stemplowa od papierów publicznych ma być podwyższona z 5 na 15 centymów od 100 franków rzeczywistego, co trzy lata podług przeciętnego kursu obliczanego kapitału. Podatek ten ma być roczny, i co do poboru jego nie nastąpią żadne zmiany w terażniejszych przepisach ustawy z roku 1850. Osobny regulamin administracyi publicznej oznaczy, jak dalece ma być ten podatek rozciągnięty na sprzedawane we Francyi zagraniczne papiery.

Cesarz zwiadał wczoraj w towarzystwie jednego tylko z swych oficerów budowlę nowego Luwru.

— Minister finansów przedłożył radzie państwa projekt względem znizenia tary pocytowej od przesyłek pieniężnych z 2 na 1 pret.

Próby przedsiębrane na rozkaz rządu okazały, że z sierści na garbach wielbłądów można tkać najkosztowniejsze szale.

— Władyka Montenegro miał już posłuchanie u Cesarza, i to za przedstawieniem Dzemil Beja, tureckiego ambasadora; już tą samą audyencyą więc uznał książe Daniło zwierzchnictwo Porty nad Montenegro.

Dzienniki tutejsze ogłaszają korespondencyę z Petersburga z doniesieniem, że Cesarz Alexander zamysła w istocie przedsięwziąć podróż do Włoch. Przy tej sposobności przybędzie też do Paryża odwiedzić Cesarza Francuzów.

Włochy.

(Cesarzowa rosyjska. — Gorszące sceny w Cagliari. — Regulacya po więzieniach.)

Według doniesień dziennika *Staffetta* z **Nissy** ma Jej Mość Cesarzowa rosyjska (matka) udać się wkrótce do Rzymu dla przepędzenia w mieście tem tygodnia wielkanocnego, poczem wraca do Nissy i odwiedzi zapewne Dwór turyński.

Dziennik *Ichnusa* wychodzący w **Cagliari** donosi o zgorzeniu, jakie wydarzyło się ostatniej nocy zapustnej w teatrze miasta wspomnionego. Tłum masek przebranych za mnichów, zakonnice, siostry miłosierdzia, pielgrzymów i eremitów przeciągał z krzyżem na czele po parterze, i wystąpił na scenę, poczem maski szczególnie porzechodziły się do łóz szukać pochwały u widzów. Zgorzenie podaje dziennikowi te słowa: „Protestanci i Turcy nie ścierpieliby tego znieważenia, a jednak dzieją się takie rzeczy w katolickim Cagliari wbrew rozporządzeniom urzędowym, któremi wzbroniono wszelkiej obrazy religii i dobrych obyczajów! Na usprawiedliwienie tej zdrożności nie da się nic powiedzieć; lica nasze płoną od wstydu na samo tylko wspomnienie o tem postępku niegodnym, i wołamy z głębi serca: Panie, przepuść im, gdyż nie wiedzą, co czynią!“

Gazz. uff. di Napoli zawiera następujący dekret królewski: „Starunek religijny i moralny w więzieniach „Bagno“ cięższego i lekszego stopnia kary w posiadłościach naszych królewskich po tej stronie cieśniny morskiej poruczono księżom Jezuitom.

W więzieniach tych stopnia cięższego urządzono sale robocze w taki sam sposób, jak i we wszystkich innych więzieniach królestwa. Osadzeni tam więźniowie w okowach, którzy na robotę poza obręb zabudowania więziennego wychodzić nie mogą, przytrzymywani będą do pracy wewnątrz tego zabudowania.

W salach przeznaczonych do pracy zaprowadzone będą zatrudnienia najlepiej jeszcze odpowiadające stanowi i wykształceniu skazanych, przyczem jednak uwzględnić należy przedewszystkiem te roboty, które stosunkowo w czasie krótkim mogą być wykonane i łatwiejszy pokup znachodzą.

Zatrudnionym w salach roboczych dawana będzie remuneracya w miarę ich pracy i dobrego sprawowania się; zaprowadzona też być ma i kasa oszczędności na wzór tych, jakie już i po innych więzieniach istnieją. Regulaminem, który Nasz sekretarz państwa i minister prac publicznych przedłoży, ustanowiony będzie porządek administrowania kasy oszczędności i obchodzenia się z więźniami zatrudnionymi w salach roboczych.“

Do dziennika *Pays* pisał z Neapolu z 3go b. m., że uzbierają fregatę królewską „Fernando“ przeznaczoną do przewiezienia 240 więźniów politycznych do republiki argentyńskiej na osiedlenie. Więźniowie ci przystali dobrowolnie na tę zmianę kary.

Niemce.

(Depesza p. Manteuffel w sprawie neuenburskiej.)

Dziennik *Zeit* zawiera następującą treść depeszy, jaką po ostatniej uchwale szwajcarskiego zgromadzenia związkowego posłało Dworom w Paryżu, Londynie, Wiedniu i Petersburgu:

„Berlin, 16. stycznia 1857. Mam zaszczyt zawiadomić pana, że według urzędowego doniesienia przesłanego gabinetowi królewskiemu wotowało szwajcarskie zgromadzenie związkowe bezwarunkowe uwolnienie więźniów neuenburskich. Król, Pan nasz dostojny, uznaje w tem dopełnienie jedynego warunku, pod którym postanowił brać udział w negocyacyach względem przyszłych stosunków księstwa neuenburskiego, i raczył mi przeto polecić ponowienie oświadczenia, że Jego królewska Mość gotów jest przystąpić do tych negocyacyi, i że przytem zachować chce to samo umiarkowanie i ducha pojednawczego, od jakich w ciągu całego toku tej sprawy nigdy nie odstąpił. Chciej pan depeszę tę podać do wiadomości gabinetu, przy którym masz zaszczyt zastępować króla, najdostojniejszego Pana naszego. Proszę przyjąć wyraz itd.

Manteuffel.“

Księstwa Nadunajskie.

(Komisyja europejska.)

Dziennik *Anonatorul* wychodzący w Bukareszcie pisze z dnia 26. lutego:

„Członkowie komisji europejskiej odjeżdżają z Konstantynopola do Bukaresztu. Gotowego planu nie biorą ze sobą żadnego, lecz mają dopiero zawiązać na miejscu stosunki z temi osobami, które im mogą najlepiej wyjaśnić stosunki krajowe, i o czem obojętnie mają się przekonać. W szczególności zaś ma komisya zwrócić uwagę swoją na reformy, jakich wymagają obowiązujące teraz statuta i przepisy; zająć się ma rozpoznaniem stanu finansowego, rozkładem podatków, stosunkami duchowieństwa do administracyi, zarządkiem kościelnym, systemem wojskowym i rozwojem jego, jeśli tylko zachowany będzie należyty stosunek do funduszów krajowych. Dalej sprawdzić ma konstytucyjną podstawę władzy państwa i połączonych kwestyi z tą sprawą, lecz nie podda pod dyskusyę żadnego systemu, któryby sprzeciwiał się widocznie zasadom przyjętym w paryskim traktacie pokoju.

Zaraz po ukonstytuowaniu się dywanu w obudwóch Księstwach naddunajskich ma komisya za pośrednictwem tego członka, którego wybierze za swój organ, porozumieć się z prezydentem komisji. Ma tegoż prezydenta zaprosić do przedłożenia komisji życzeń względem potrzebnych ulepszeń we wszystkich wydziałach administracyi, tudzież zmian w całej organizacyi Księstw naddunajskich. W razie, gdyby przedłożone od dywanu zadania nie były zdaniami komisji dostateczne do wyjaśnienia wszystkich do rozpoznania komisji przedłożonych przedmiotów, natenczas ma komisya z dalszem zapytaniem udać się do dywanu i zażądać odpowiedzi dla dopełnienia prac jej własnych.

Podczas posiedzeń dywanu nie można dopuszczać żadnego wpływu na jej obrady. Wszelka agitacya zewnętrzna przeszkadzałaby rezultatowi spodziewanemu i tamowałaby ulepszenia w Księstwach naddunajskich, do jakich dążą ci, co z porozumieniem się z Portą wysoką podpisali traktat z 30. marca. Zaraz po skończonych obradach dywanu porozumieć się ma komisya względem sprawozdania ogólnego, jakie ma przedłożyć. W razie niezgodzenia się na wszystkie punkta ma komisya przedłożyć równocześnie wszystkie zdania ogólne, jak i odrębne, na które zgoda powszechna nie stała.

Wyspy Jońskie.

(Sesya odroczone.)

Sesję parlamentu jońskiego odroczone na prośbę prezydenta tego zgromadzenia, i z powodu zarzuconej nieważności wyboru deputowanych cefalońskich — z 7go b. m. na 4. maja.

Turcya.

(Sprostowanie pogłoski o wkroczeniu Rosyan do Persyi. — Doniesienia z nad morza kaspijskiego. — Prawo prasy.)

Wiadomości z **Konstantynopola** sięgają po dzień 6. b. m. Dziennik *Presse d'Orient* zbija pogłoskę o wkroczeniu 3000go oddziału wojsk rosyjskich pod wodzą generała Abdul Kadir Hana i dodaje, że wieści te polegają na mylnem doniesieniu kilku prawdziwych wypadków; przynajmniej doniesienia najświeższe z Persyi nie wspominają wcale o tym pochodzie. — „Do najznakomitszych mieszkańców w prowincyi perskiej Szeki czyli Szyrwanu u potudniowo-wschodnich wybrzeży morza kaspijskiego należy Hussein Han i jeden z jego synów, Abdul Kadir Han. — Po zajęciu prowincyi tej przez Rosyan wyszły pokolenia tamtejsze po większej części do Persyi, a między tem i pokolenia będące pod wodzą Abdul Kadir Hana. Szach perski wyznaczył im na siedzibę powiat Ankut w Karadaku. Szecep ten, znany z dzielności swej jazdy, podjął się rozmaitych wypraw wojennych, które przywodziły jego zjednały sowitą nagrodę. Jeden z braci Abdul Kadir Hana, Hadzi Han, był gubernatorem Kermanczy, i poległ w jednej z takich utarczek z Turkomanami. Na początku wojny terażniejszej zformował Abdul Kadir Han, mający rangę generała jazdy w armii perskiej — jeden pułk złożony z wojowników pokoleń wyszłych z Szyrwanu, i upraszał o pozwolenie wysłania pułku tego do Farsystanu i wcielenia go do armii perskiej. Nadir-Eddin przyzwolił na to; Abdul Kadir Han

poprowadził pułk swój na Tebrydę do Teheranu, przedstawił go Szachowi do przeglądu, i udał się nazajutrz w kierunku Farsystanu. Wypadek ten ogłoszony po części i w gazecie teherańskiej z 12 rebi-jul-ewel był też głównym powodem do wieści wspomnianych.

Listy z Baku donoszą o gorliwych usiłowaniu Rosyan na morzu kaspijskim. Flota rosyjska liczy obecnie na tych wodach 17 paropływów.

Słychać także, że Rosyane u ujścia rzeki Gorganu do morza kaspijskiego ukończyli już budowę warowni mającą 2000 żołnierzy załogi i przeznaczoną do trzymania na wodzy szczepów turkomańskich. Siła zbrojna przeznaczona do obrony rozmaitych punktów warownych u wybrzeży morza kaspijskiego wynosi do 12.000 żołnierza.

Porta wysoka wydała rozporządzenie, według którego bez pozwolenia ministerium oświecenia niewolno na przyszłość zakładać żadnej drukarni lub litografii. Przed ogłoszeniem każdego pisma należy wprzód złożyć jeden egzemplarz radzie oświecenia do aprobaty drukowania. Cudzoziemcy, jeśli chcą książkę jaką drukować, muszą uzyskać wprzód pozwolenie od ministra spraw zewnętrznych; również i dziennika niewolno im wydawać bez pozwolenia. Przedruk mimo wiedzy i woli autora jest zabroniony.

Azya.

(Doniesienie z Indyi, z Persyi i z Chin.)

Wiadomości z Bombaju sięgają po dzień 16. lutego, z Hongkong po 30. stycznia. Z perskiej zatoki nadeszły wiadomości po dzień 23. stycznia. Wojsko znajdowało się w dobrym stanie zdrowia i spodziewało się wkrótce przybycia sztabu generała Outram. W Buzyrze trudno idzie zaopatrywanie wojska, gdyż krajowcy, z wyjątkiem Arabów, pozamykali swoje sklepy. W Kurraczy wybierał się pułkownik Jakob w 1000 ludzi kawalerii wraz z swym pułkiem piechoty odpłynąć do zatoki.

Konferencje między Dost Mohamedem Khanem i Sir Johnem Lawrence skończyły się 28. stycznia. Dost Mohamed miał się ograniczyć na żądanie subsydjów w pieniądzu i przesłaniu kilku oficerów dla wprawy swego wojska. Ze swojej strony pozwolił Anglikom utrzymywać stałą misję w Kandaharze, na której czele ma być major Lumsden, naczelnik pendzabskiego korpusu guidów. Prawda, że niebardzo pożądanym jest los Abbotta, Conolly, d'Arcy, Todd Northa, Sandersa, Rychmonda Sheakespeare, którzy w podobnych misjach albo śmierć znaleźli, albo też za swoje poświęcenie małą od rządu otrzymali nagrodę. Pod wieczór 27. stycznia, napadnięto z zasadzki w Affridies na czterech oficerów, którzy do obozu Dosta Mohameda jechali w odwiedziny i jednego z nich raniono śmiertelnie.

Wiadomość o śmierci Imana Maskatu potwierdził arabski bryg „Faiz“, który dnia 15. lutego zawinął z Zanzibar do Bombaju.

Nadkomisarzem w Audh, w miejsce generała Outram, mianowany jest pułkownik Sir Henry Lawrence.

Ze admirał Sir M. Seymour ustąpił z fortu Dutch Folly i puścił z dymem niejaką część przedmieść, wiadomo już z jego depezy, która do Anglii nadeszła. Według nowszych doniesień uderzyli Chińczycy w liczbie 10.000 dnia 18. stycznia silnie na fort wspomniany, lecz zostali odparci, poczem generał kazał najprzód z tego portu, a powtóre także z paropływu „Niger“ bombardować miasto. Nazajutrz ustąpił z fortu i cofnął się ku fortowi Teeto-tum, gdzie aż do nadejścia przyszłej poczty chce założyć główną swoją kwaterę.

Z Nankinu donoszą, że insurgenci popełniają między sobą straszne okrucieństwa, a mianowicie zabijają kobiety i dzieci.

W Whampoa, zniszczyli Chinczyki po ustąpieniu cudzoziemców, doki i wszelką ich własność. W Amoy nie zaszły wprawdzie jeszcze rozruchy, jednakże panowała obawa, gdyż Chińczycy wznosili baterie, utrzymując, że ku własnej obronie, jeżeliby Anglii działania swoje aż tam rozciągnąć chcieli.

Ahlum, jeden z właścicieli piekarni w Hongkong, z której wyszło zatrucie chleba, został przyaresztowany w Makao, i odstawiono go do Hongkong. Będzie stawiony wraz z dziewięciu innymi przed sądem asyżów, a na schwytywanie jego dwóch podmajstrzych wyznaczono cenę 1000 dolarów.

Według ogłoszonego w Hongkong rozporządzenia będą chińscy włóczęgi i inne osoby podejrzane na wyspę Hainan deportowani. Na rozkaz władzy publicznej nie obchodzący tą razą zwyczajnej u Chinczyków uroczystości Nowego roku, podczas której bywają zwykle palone sztuczne ognie.

Ostatnimi dniami miesiąca stycznia otrzymano w Hongkong wiadomość o zamiśle Chinczyków opanowania paropływu „Queen“, który do Makao był przeznaczony. Wyprawiono za nim inny okręt i uwięziono wszystkich pasażerów chińskich. Ponieważ nie było im wolno brać z sobą jakiegokolwiek broni, więc zamyślali ciskać załogę i oficerom pewien proch w oczy, od którego na zawsze oślepnąć mogą.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 18. marca. Wczoraj wieczór 3% renta 71.17¹/₂. — Feruk Khan będzie dziś na audyencji u Cesarza, a jutro ma odjechać do Londynu. Wielki książę Konstanty spodziewany jest w połowie kwietnia w Tulonie. Podług doniesienia w dzienniku *Patrie* nastąpi wkrótce trzecia konferencja w sprawie neuenburskiej.

Londyn, 17. marca. Na dzisiejszym posiedzeniu Izby niższej oświadczył *Kancelarz skarbu*, że Anglia zapłaci Danii 1,250.000

funtów szterlingów tytułem wynagrodzenia za cło na Zundzie, jeśli parlament potwierdzi ugodę. Palmerston zaprzeczał, jakoby Anglia podejmowała się przytłumić powstanie w południowych Włoszech. Obie Izby odroczyły się.

Turyń, 16. marca. Izba obradowała nad wnioskiem względem przyzwolenia nadzwyczajnego wydatku w sumie 5,200.000 lirów na obwarowanie Alessandrii. Della Margarita zbijał wniosek dowodząc, że obwarowanie to niemoże służyć ku obronie kraju, jest niepożyteczne w wojnie zaczepnej, a prócz tego niebezpieczne jako rodzaj wyzwania w obec Austrii. Ganił także zbyt śmiałą politykę gabinetu. Hrabia Cavour starał się przedstawić korzyści obwarowania, uważając je za skutek polityki gabinetu. Ponziglione mówił przeciw projektowi, de Revel powstawał na ministerium, że zrobiło inicyatywę bez wiedzy Izby. R. Cadorna i Maniani popierali projekt. Dyskusję odroczone do dnia następnego.

Neapol, 12. marca. Fregata wojenna „Fernando“ odjeżdża na wybrzeże republiki argentyńskiej, dokąd ma zawieźć 240 więźniów na osiedlenie.

Wiadomości handlowe.

Lwów, 20. marca. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny w mon. konw.: półkorzec pszenicy (83 funt. więd.) 4r.30k.; żyta (76¹/₂ $\mathcal{F}$) 2r.33k.; jęczmienia (67¹/₂ $\mathcal{F}$) 1r.54k.; owsa (45 $\mathcal{F}$) 1r.24k.; hreczki 2r.21k.; ziemniaków 1r.15k.; — więd. cetnar siana 1r.3k.; słomy pasznej 39k.; podściółki 48k.; — sąg drzewa bukowego 12r.; — kwarta krup jęczmiennych 4k.; hreczanych 4¹/₂k.

(Ceny targowe w obwodzie stryjskim.)

Stryj, 11. marca. W ostatnich 14 dniach lutego były na targach w Bolechowcie, Bukaczowcach, Dolinie, Kałuszu, Nikołajowie i Rozdole następujące średnie ceny zboża i innych foraliów: korzec pszenicy 8r.—8r.—8r.—8r.18k.—8r.—8r.36k.; żyta 5r.12k.—4r.30k.—5r.—4r.18k.—5r.12k.—5r.30k.; jęczmienia 3r.36k.—3r.12k.—3r.36k.—4r.—3r.30k.—4r.; owsa 2r.—2r.—1r.36k.—2r.—2r.9k.—2r.30k.; hreczki 7r.12k.—0—0—4r.30k.—3r.30k.—3r.36k.; kukurudzy 4r.48k.—4r.—5r.—5r.12k.—5r.6k.—6r.30k.; kartofli 2r.24k.—0—2r.40k.—2r.24k.—2r.24k.—2r.10k. Cetnar siana 40k.—48k.—50k.—1r.—30k.—40k. Sąg drzewa twardego 5r.12k.—6r.—5r.20k.—6r.8r.12k.—8r.30k., miękkiego 4r.—5r.—3r.58k.—4r.30k.—5r.54k.—7r.30k. Funt mięsa wołowego 3³/₈k.—3³/₄k.—3³/₂k.—4k.—4k.—4¹/₄k. Garniec okowity 2r.—59k.—2r.8k.—2r.—1r.15k.—1r.30k. m. k.

(Targ Olomuniecki na woły.)

Olomuniec, 11. marca. Spęd bydła rzeźnego na dzisiejszym targu wynosił 79 sztuk wołów. Sprzedali pojedynczo: Chaim Faber z Bukowska 15 wołów, Dawid Pflanzler z Dębicy 51, Abraham Pflanzler z Brzeska 5, Szaja Westreich z Radłowca 8 wołów. Najwyższa cena za parę wołów ważących 840 $\mathcal{F}$ mięsa i 120 $\mathcal{F}$ łożu wynosiła 510r. w. w. Najniższa cena za parę ważącą 520 $\mathcal{F}$ mięsa i 40 $\mathcal{F}$ łożu, 290r. w. w. Przeciętna cena za parę wołów ważących 695 $\mathcal{F}$ mięsa i 75 $\mathcal{F}$ łożu była 403r. w. w.

Na przyszły tydzień mają przypędzić z Galicyi około 200 sztuk wołów.

Kurs lwowski.

Dnia 20. marca.	gotówką		towarem	
	złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	4	41	4	44
Dukat cesarski	4	45	4	48
Półimperyal zł. rosyjski	8	14	8	17
Rubel srebrny rosyjski	1	36	1	37
Talar pruski	1	31	1	33
Polski kurant i pięciozłotówka	1	11	1	12
Galicyj. listy zastawne za 100 złr.	82	15	82	40
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	78	6	78	40
5% Pożyczka narodowa	84	15	85	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 19. marca.	złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	82	30
„ przedał „ „ 100 po	83	—
„ dawał „ „ za 100	—	—
„ żądał „ „ za 100	—	—
Wartość kuponu od 100 złr.	—	52 ² / ₃

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 18. marca o pierwszej godzinie po południu. Pożyczka narodowa 5% 85¹/₄—85³/₈. Pożyczka z r. 1851 S. B. 5% 92—93. Lomb. wen. pożyczki z 5% 96—97. Obligacje długu państwa 5% 83³/₈—83³/₈, detto 4¹/₂% 74³/₈—74¹/₂, det. 4% 66—66¹/₄, detto 3% 50³/₄—51. detto 2¹/₂% 42—42¹/₄, detto 1% 16¹/₂—16³/₄. Oblig. Głog. z wypłatą 5% 96—96. Detto Oedenburgs. z wypł. 5% 94—94. Detto Peszt. 4% 95—95. Detto Medyol. 4% 95—95. Obligacje indemn. niższ. austr. 5% 83—88¹/₄. Galic. i węgier. 5% 78³/₄—79¹/₂. Detto innych krajów koron. 85¹/₂—86. Obl. bank. 2¹/₂% 63—63¹/₂. Pożyczka loter. z r. 1834 310—310¹/₂. Detto z r. 1839 135³/₄—136. Detto z r. 1854 109³/₄—109³/₄. Renty Como 14—14¹/₄.

Galic. list. zastawne 4% 80—81. Póln. Oblig. Prior. 5% 86—86¹/₄. Głognickie 5% 82—82¹/₂. Obligacje Dun. żeglugi par. 5% 84¹/₂—85. Oblig. Lloydy (w srebrze) 5% 91—91¹/₂. 3% Prior. obl. tow. rząd. kolei żelazn. po 275 frank. za szt. 114¹/₂—115. Akcyj bank. narodowego 1019—1020. Akcje c. k. uprzyw. towarzystwa kred. 264—264¹/₄. Akcje niż. austr. tow. eskomp. 118³/₈—118¹/₂. Detto Budzysko-Lincko-Gmundzkiej kol. 266—268. Detto póln. kolei 226¹/₄—226¹/₄. Detto tow. kol. żel. za 500 frank. 316—316¹/₄. Detto tow. żegl. parowej 577—578. Detto 13. wydania 575—576. Detto Lloyda 425—428. Peszt. mostu łańcuch. 75—76. Akcje młyn. parowego

wied. 65 — 68. Detto Pressb.-Tyrnawskiej 1. wydania 28 — 30. Detto 2. wydania 38 — 40. Esterhazego losy 40 zhr. 75³/₄ — 76. Windischgrätz losy 24¹/₂ — 24³/₈. Waldsteina losy 26¹/₈ — 26³/₈. Keglevicha losy 13 — 13¹/₄. Ks. Salma losy 39³/₄ — 40. St. Genois 38³/₄ — 39. Palfego losy 37³/₄ — 38. Clarego 38¹/₂ — 38³/₄.

Amsterdam 2 m. — Augsburg Uso 104—104¹/₄. Bukareszt 31 T. 266—Konstantynopol 31 T. 454. — Frankfurt 3 m. 103. — Hamburg 2 m. 76¹/₂—76⁵/₈. Liwurna 2 m. 104³/₄. — Londyn 3 m. 10—7¹/₂. — Medyolan 2 m. 103¹/₄. — Paryż 2 m. 120⁵/₈—120³/₄. Cesarских ważnych dukatów agio 7¹/₈. — Napoleondor 8 — 5. — Angielskie Sover. 10 — 10. — Imperyal Ros. 8 — 18.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 20. marca.

Oblig. długu państwa 5% 83¹¹/₁₆; 4¹/₂ —; 4% —; 4% z r. 1850 —; 3% —; 2¹/₂%. Losowane obligacje 5% 317. Losy z r. 1834 za 1000 zhr. —; z r. 1839 —. Wied. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —. Akcje bank. 1021. Akcje kolei póln. 2295. Głognickiej kolei żelaznej —. Oedenburskie —. Budwajskie —. Dunajskiej żeglugi parowej —. Lloyd —. Galic. listy zast. w Wiedniu —. Akcje niższo-austr. Towarzystwa eskomptowego à 500 zhr. 591⁷/₈ zhr.

Amsterdam 1. 2 m. — Augsburg 104¹/₄ 3 m. Genua — 1. 2 m. Frankfurt 103¹/₂ 2 m. Hamburg 76⁵/₈ 2 m. Liwurna — 1. 2 m. Londyn 10 — 8¹/₂. 2 m. Medyolan 103³/₄. Marsylia 120³/₈. Paryż 120⁵/₈. Bukareszt 267. Konstantynopol —. Smyrna —. Agio duk. ces. 7¹/₈. Pożyczka z r. 1851 5% lit. A. —; lit. B. — Lomb. —. 5% niż. austr. obl. indem. —; innych krajów koron. 79. Renty Como —. Pożyczka z r. 1854 109¹³/₁₆. Pożyczka narodowa 85⁵/₁₆. C. k. austr. akcje skarb. kolei żelaz. po 500 fr. — fr. Akcje c. k. uprzywil. zakładu kredyt. 266. Hypotekar. listy zastawne —. Akcje zachodniej kolei żelaznej 205³/₁₆.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 20. marca.

PP. Glixelli Teodor, z Choderkowiec. — Horodecki Justyn, z Liska. — Jankiewicz Konst., z Stanisławowa. — Krzyżanowski Felix, z Słupiek. — Koniński Marcell, z Procin. — Łączyński Józef, z Batiatycz. — Münter Herman, z Waniowa. — Paszkucki Ignacy, z Rzendowic. — Truskolawski Leonard, z Płonny.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 20. marca.

PP. Abancourt Ksawery, do Łowczy. — Horodyński Oskar, c. k. kapitan, do Czerniowiec. — Marovic, c. k. kapitan, do Tarnopola. — Pomezanski Ję-

drzej, do Czerezy. — Passakas Mikołaj, do Stanisławowa. — Szymanowski Maurycy, do Slociny.

Spotrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 19. marca.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	334.10	— 4.6°	90 3	wschodni.	sil. pochmurno
2. god. popoł.	334.60	+ 0.9°	83 6	"	" jasno
10. god. wiecz.	334.50	— 4.6°	79 2	"	"

TERMINA.

Dziś: przedst. niem.: „Mädchen, nehmt euch beim Photographieren in Acht.“

Termina

sprzedaży, kupna, dzierżawy, licytacji i t. d.

Dnia 23. marca: Obsadzenie opróżnionej trafiki tytoniu Nr. II. we Lwowie. — Wydzierżawienie folwarku Sprynia w Samborze. — Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Kulikowie.

Dnia 24. marca: Licytacja na dostawę 233.200 cegieł na budowę gościńców.

Dnia 26. marca: Licytacja realności nr. 315²/₄ we Lwowie. — Licytacja na przedsiębiorstwo osuszenia moczar w dolinie Jaryczówki za ofertami do c. k. władzy obwodowej we Lwowie. — Relicytacja ku wydzierżawieniu dochodów z podatku konsumcyjnego w Brzeżanach.

Dnia 27. marca: Licytacja dóbr Hordynka we Lwowie.

Dnia 30. marca: Wydzierżawienie dóbr Dydiatycze w Przemysłu. — Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Niemirowie.

Dnia 31. marca: Licytacja ruchomości po Apolinarze Jaroszyńskim w Łopatynie. — Licytacja na dostawę żywności dla wojska w Magierowie.

Dnia 1. kwietnia: Wydzierżawienie głównej trafiki tytoniu w Brzeżanach.

Dnia 2. kwietnia: Wydzierżawienie prawa propinacji na dobrach kamealnych w Stanisławowie.

Dnia 16. kwietnia: Licytacja dóbr Biała w Tarnopolu.

KRONIKA.

Wkładka na Zakład ślepych zebrana za staraniem pana Franciszka Adamskiego, Assesora tego zakładu. (Dalszy ciąg Ob. nr. 63. Gaz. Lw.)

Złożyli: PP. JO. książę Lichtenstein 10r., W. Vrecha wice-prezes 3r., Hase superintendent 3r., JW. Barwiński kanonik 10r., Głogowski Ludwik 1r., hr. Starzyński Leopold 5r., Skrzyński Ludwik 10r., W. książę Odelgiewicz Zygmunt 5r., JP. Schaffel Leon 5r., W. ks. Goydan kanonik 5r., Klein Józef 5r., W. książę Kuziemski kustosz 1r., W. książę Łotocki scholastyk 1r., W. książę Iżak kanonik 1r., W. książę Dutkiewicz kanonik 1r., W. książę Dembicki kanonik 1r., W. książę Kuleczycki kanonik 1r., W. książę Slimakowski rektor seminarium 2r., konwent XX. Dominikanów 5r., konwent XX. Franciszkanów 2r. Razem 77r. co czyni z tem co w N. 58 i 63 Gaz. Lw. podano, ogółem 779r. 10r. (Dalszy ciąg nastąpi.)

„Czas“ donosi z Krakowa z dnia 16. b. m.: W dniu dzisiejszym deputacja miasta Tarnowa, z burmistrzem swoim Drem Morawskim na czele, wręczyła generałowi fml. baronowi Barko, dowodzącemu w Krakowie, dokument na honorowe obywatelstwo miasta Tarnowa.

— Nowy teleskop Foucault'a. Sławny fizyk francuski Leon Foucault, który sobie zjednał tak rozgłosne imię wahadłem uwidoczniającem obrót wirowy ziemi, nową położył zasługę w jednej z gałęzi fizyki, a mianowicie w optyce, wynalezieniem nowego teleskopu. Narzędzia, któremi astronomowie nurtują przepaściste niebios przestwory są dwojakiego rodzaju. Jedne złożone z pewnego systematu szkiele załamujących promienie i skupiających je w ognisku, na które patrząc przez szkło zwiększające, widzi się obraz przedmiotu stosownie zwiększonym, zwą się lunetami; drugie zaś odbijają promienie dosyłane przez ciała niebieskie, metalicznym, wklęsłym zwierciadłem, które je skupia także w ognisku, tworząc obrazy, na które się patrzy przez szkło zwiększające, i te się zwą teleskopami. Dobre lunety są bardzo rzadkie, ponieważ przedstawiają w wykonaniu niezmiernie wiele trudności, jakimi są: odlanie obudwu części szkła przedmiotowego z materiału doskonale czystego i jednorodnego składu (szczególniej, gdy średnica jego ma być wielka), oszlifowanie powierzchni szkiele, które mają być z sobą zestawione dla zniszczenia ich własności chromatycznych i t. p. Dlatego też, pomimo niezaprzeczonej ich wyższości nad teleskopami, w których widzialność przedmiotów nie jest nigdy tak wyraźna, które nad to przedstawiają jeszcze i tę wielką niedogodność, że są niezmiernie ciężkie, a więc trudne w ustawieniu; i że polysk swój zwierciadła metaliczne bardzo szybko tracą, więc tem samem potrzebują częstego odszlifowywania; — pomimo to wszystko, lunety musiały jednak ustępować zawsze dotąd pierwszeństwa teleskopom pod względem siły zwiększania. W Anglii nawet użycie teleskopów jest prawie wyłącznem; tam to one doszły do największych swych wymiarów. Teleskopy Herszel'ów, z których jeden miał 20, a drugi 40 stóp długości; teleskop Lassel'a, a szczególniej teleskop lorda Rossa, mający 6 stóp średnicy, a 55 długości, należą do największych olbrzymów optycznych, mianowicie zaś ten ostatni nie ma dotąd równego sobie. Żadna luneta nie jest w siłę mu sprostać. Nowy teleskop wymyślony przez Foucault'a jeszcze bardziej może wpłynię na rozpowszechnienie tych ostatnich narzędzi optycznych, to jest teleskopów; ponieważ w czystości, widzialności nie

ustępuje lunetom, a siła jego zwiększania nieporównanie jest wyższa. Urządzenie tego teleskopu jest następnę: Zamiast zwierciadła metalicznego, używanego dotąd w teleskopach, wziął on bryłę szkła należyście wyszlifowaną, wklęsłą, i tę pokrył na zewnątrz cieniutką warstewką srebra, wedle sposobu używanego przez Drayton'a. Ta metaliczna warstewka, wycierana miękką skórką, nabiera ogromnego blasku w bardzo prędkim czasie. Siła odbijania promieni tego nowego zwierciadła szklanego o powierzchni srebrnej jest tak wielka, że daje tyleż światła, a tworzy obrazy bardziej wyraźne, niż luneta dwa razy dłuższa od tegoż szklanego teleskopu. Teleskop zaś podobny tejże długości co i luneta, dwa razy większej tylko średnicy, skupia światło półczwarta razy więcej. Teleskop zbudowany przez Foucaulta, mający 10 centymetrów średnicy i 50 cent. długości, znosił zwiększenie 200 razy i pod względem wyraźności miał wyższość nad lunetą tejże średnicy, a dłuższą od niego w dwójnasób. Wszystko więc przemawiać się zdaje za nowym teleskopem Foucault'a, ma on niezaprzeczoną wyższość i nad lunetą i nad dawnym teleskopem. Po sześciotygodniowym użyciu posrebra zwierciadła się nie zemiła, wówczas, gdy w zwierciadłach metalicznych ma to miejsce co dni kilka; będzie więc potrzebować o wiele rzadszego odcierania. Jesliby zaś posrebra się starła, niezmiernie łatwo i prędko można nałożyć drugą, a koszt tego procesu wcale niekosztowny. W ogóle, nowy teleskop pana Foucault'a zaleca się taniością znacznie większą w porównaniu z cenami lunet astronomicznych, a przytem jeszcze skupia więcej światła i daje wyraźniejsze obrazy. Astronomia ma prawo spodziewać się znacznych korzyści z tego nowego wynalazku zasłużonego fizyka, który zapewne w znacznej części wpłynię na spopularyzowanie nauki, udostępniając środki przegłądaniu się cudom niebios.

Przewodnik lwowski.

Poczet szlachty galicyjskiej i bukowińskiej sprzedaje się we Lwowie w kancelaryi Stanowej (oprawny exemplarz po 4złr.30kr.).

Z upoważnienia sprzedawane exemplarze opatrzone są cechą t. j. wyciśniętym na karcie tytułowej herbem Stanowym.

Dodatek tygodniowy Nr. 12.

przy dzisiejszej Gazecie zawiera:

1. Galicya jej ziemia, plody i ludy, z pism pośmiertnych X. Franciszka Siarczyńskiego, (dalszy ciąg.)

IV. Dawne poszukiwania górnicze. Ślady bogactw kopalnych. Świadectwa z dawnych i nowych pisarzy. Srebro, gdzie poszukiwane. Miedź, miejsca gdzie się znajduje. Ołów i żyzyska rudy jego. Żelazo. Wydatność rudy żelaznej.

2. Obrot handlu krajowego.

Przywóz i wywóz w grudniu 1856.

3. Trześniów i Szade. Dokument z r. 1609.

Zygmunt III. daje w dożywocie Trześniów i Szade Stanisławowi Wilewskiemu.